

Vuslat Ağrısı

– Nar-ı Çiçek · 30 Haziran 2012

Ahh içimdeki vuslat ağrısı, dolaştırdın yine elimi ayağımı...

...

Elim varmıyor aynadaki izini, ismini silmeye varsın pis desinler
sen o aynadan içime nakşettiğimsin
nerden bilsinler...

öyle boş ki sensiz
öyle ayaz ki sokaklar
birtek ellerim üşüyor soğuktan, bir de yüreğim yokluğundan
sanki virâne, taşlar, binalar
topuk iniltilerine karışan yaralı kedilerin sesi
adım adım gölgemi terkederken ruhum
farketmiyor kimse beni, bizi
azap çekiyor zulamda yarınlar

ç/ağlıyor bir sensizlik daha sözlerimde
nutkunu durdurduğum şiirler
siliyor
süpürüyor vuslatı dizelerimde

bir şiire başladık seninle oysa ne zaman gözlerine baksam
savunmasız kalırdı tüm kalelerim
daldığım onca hayale figüran
çenem düşercesine kurduğum onca cümleye
virgülsüz nokta olurdun bir nâr kondukça alınma dudaklarından

çalardık geceyi yıldızlardan
şahidimiz olurdu ay beyazı kırık sevgimize
yansılıkça yakomozu gizli dünyamızdaki
salınırdık sessiz bir gemiyle mutluluk denizimizde

dalardık
dalardık da derinlere
çıkamazdık dondursada kanımızı sular iliklerimizde...

ne zaman marmayara dönsem
gözlerinden öperdi martılar hasretimin
seni anlatırdı dalgaların sesi
ölmeyi unutturken kumrular
temelini atardı âşıklar sevgiye yürümek için
nöbet tutardı kurulan köprülerde vefâlar

sen tutunca ellerimi
bakınca gözlerime
yangınlar başlardı ücralarım da
sular ateş kesilir, yıldırımlar çakardı dualarımda
ne çok amin olurdun dudaklarımda
hatırla

hatırla
sihirdi adım dilinde
duyunca yüreğim hoplardı sesinden
kulaklarıma aşkı fısıldayan tınısı koyardı ödülü
uçuştukca kelebekler yüreğime yüreğime
zülfıkâr gibi gönlünden

bir besteye bürünürdü ismim
sesinde, seninle, sessizce...

öyle bir bakışın vardı ki
öyle bir akışın içime
elleri koynunda yetim bekleyişlerin
romayı yaktılar ben İstanbul'u yakarım deyişlerin
öpüşlerin
sevişlerin
sevilerin...

en çok da çizgili kazağını özledim
bir akşam üstü gelip ellerini sobada ısıtmanı
yakana bir hasret şalı yakıştırmmanı
susuşlarını
bakışlarını
dudaklarını...

gözlerini özledim
derunî sessizlikten çekip onları
kirpik ucu karayağız süzüşlerini
beni alıp senin diyarına gelin edişini
ömrüm deyip ömrüme hediye edişini
özledim
sevgini
ellerini
seni

sesini bir de
nefesini özledim
ah beklediğim, ah beklediğime değenim
yüreğim
hadi gittiğin uzak yollardan dön gel
yollar getirsin ya da seni
gel de sevindir öksüzlüğümü sevdiğim

yorgun şimdi avaze sesim
verdiğin güller kokluyor hasretini gecelerce
susuz kaldıkça ellerimde topraklarım
sensizlik bitsin diye tuttuğum dileklerimde
can çekişiyor kederlice umutlarım

dön sevdiğim gel
dön gel
gelirsen şiir
gelirsen şiar olur bilmelisin...

5 aralık ayazı..